

**De Universiteitsraad,
gezien:**

- de Internationalization Vision 2015 – 2020, version 1.2 (UR 15 – 010);

gehoord:

- de beraadslagingen in de commissie SI , d.d. 26-1-2015, 4-2-2015 en 5-3-2015 en in de interne vergaderingen van 11 en 18 maart 2015, de overlegvergadering van 25 maart en de interne vergadering van 22 april;

overwegende:

- Dat het college twee hoofddoelen van internationalisering noemt, namelijk “verhoging van de internationale instroom ter compensatie van de demografische ontwikkeling in de regio” en “voorbereiding op een internationale werkomgeving”;
- Dat internationalisering en volstrekt overgaan in de Engelse taal niet hetzelfde is en elkaar ook niet zonder meer impliceren;
- Dat het Nederlandstalig én Engelstalig aanbieden van dezelfde opleiding niet haalbaar zal blijken te zijn;
- Dat voor veel UT bachelor opleidingen een substantiële internationale instroom geen realistisch toekomstbeeld is;
- Dat aantrekken van internationale bachelor studenten geen beleidsprioriteit is van het college van bestuur;
- Dat opleidingen hun eventuele internationaliseringsdoelstellingen met veel andere modaliteiten (deel van de opleiding in het Engels, buitenlandstudie en buitenlandse stages, etc.) kunnen bereiken;
- Dat Engels als voertaal en vooral gesteld als (impliciete) overkoepelde norm (immers: Nederlands is de uitzondering) een bedenkelijk uitgangspunt is voor een Nederlandse onderwijsinstelling, die beoogt een regionaal instroompunt te zijn en zich dient te baseren op de Nederlandse wetgeving (WHW), die duidelijk stelt dat de normtaal Nederlands is en in uitzondering daarop anders- / Engelstalig. Deze nota lijkt daarmee strijdig te zijn (zie o.a. hoofdstuk drie eerste opsompunt: “offered solely in Dutch due to their specific nature”.);
- Dat het voorgaande punt de bewijslast voor noodzaak van de maatregel *alles in het Engels* duidelijk neerlegt bij degenen die de status quo dienaangaande wil veranderen (CvB in dit geval) en niet bij een eventuele opleiding die Nederlandstalig zou willen blijven;
- Dat het werven van 640 internationale masterstudenten per jaar alléén mogelijk is als voldoende beurzen aangeboden worden en dat de daarvoor benodigde verhoging van extern gefinancierde beursprogramma’s (gezien de samenwerkingspartners van de UT) geen realistisch streven is;
- Dat het *internationaliseren van studenten* niet zonder meer en primair een taak van de universiteit is. Dat wil niet zeggen dat studenten die willen internationaliseren niet gefaciliteerd zouden moeten worden;
- Dat het proces van internationalisering al lang in gang is gezet, door studenten die internationale ervaringen zoeken en zoals ook te zien is aan eerdere nota’s internationalisering die de raad in het verleden zijn gepasseerd;
- Dat het opnemen van internationaliseringsleerdoelen in de curricula impliceert dat de UT-opleidingen in voldoende mate buitenlandervaringen moet kunnen aanbieden of faciliteren, omdat studenten anders niet aan een curriculumverplichting kunnen voldoen;
- Dat deze majeure beleidswijziging gestapeld wordt op een nog niet uitgerolde andere majeure beleidswijziging, namelijk TOM. Het is niet verantwoord om voor de tweede maal zo’n diep ingrijpende verandering over de volle breedte van onderwijs *én ondersteuning* door te voeren, zeker niet op zo’n korte termijn. Omgekeerd zou het bagatelliseren van de inspanning die de CvB-visie inzake Internationalisering vergt, fruikend kunnen zijn voor de kwaliteit van het UT-onderwijs. Bepaalde aspecten van die kwaliteit staan bovendien sowieso al onder druk (zie pagina 6 bovenaan in *Internationalization vision*);

gehoord de toezegging dat:

- De keuze voor de invulling van de term Internationalisering en eventueel het overgaan naar Engels in een bachelor opleiding, aan de opleidingen wordt gelaten en dat dit punt expliciet wordt opgenomen in de Internationaliseringsvisie 2015 – 2020;
- Als een opleiding kiest voor Engelstaligheid, die keuze wordt voorzien van een implementatieplan, waarin beschreven staat:
 - wat overgaan in het Engels precies inhoudt (language of instruction, of ook tentamens/opdrachten, of ook sociale voertaal; deel of geheel van de opleiding in het Engels, etc.) en langs welk tijdspad die overgang plaatsvindt;
 - op welke wijze studenten die bij instroom in de bachelor het Engels onvoldoende machtig zijn, worden ondersteund om op het juiste niveau te komen
 - welk niveau Engels bij docenten gewenst is en hoe dit niveau bereikt en geborgd gaat worden;
- Het bovenstaande plan in expliciet overleg met OLD en OLC tot stand komt;
- De taal van de opleiding wordt gezien als behorend tot de inhoud van de opleiding en de examens (art. 7.13, lid 2, sub a WHW) en dientengevolge advies plichtig is binnen de OLC's en faculteitsraden; voor de procedure wordt hierbij de Gedragscode Voertalen gevolgd;
- Studenten die begonnen zijn aan een Nederlandstalige Bachelor opleiding gedurende hun nominale studieduur niet te maken krijgen met een generieke verandering van voertaal anders dan bij de nu bestaande praktijk tenzij in overleg met betreffende studenten tot een maatwerk oplossing wordt gekomen;
- Opleidingen na een besluit tot verandering van voertaal, dit eerst op de twee daarop volgende open dagen duidelijk en eenduidig communiceren en pas het daarop volgend academisch jaar de overgang maken.

besluit: *in te stemmen* met de Internationaliseringsvisie 2015 – 2020.